

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

P6,7

“Un cop d’estat i una venjança”

El president **Carles Puigdemont**, durant la seva intervenció en la comissió parlamentària que investiga els efectes del 155 ■ QUIQUE GARCÍA / EFE

DUR • Puigdemont diu al Parlament que l’Estat va desitjar fer tot el mal possible als catalans amb l’aplicació el 155

FERM • Exigeix que l’Estat demani perdó i acabi la repressió per poder girar full

ESCÈPTIC • Assegura que arribarà fins al final i es mostra escèptic respecte del diàleg

CONDICIONS • Marta Rovira avala el diàleg, però només el veu honest si hi ha amnistia

NACIONAL

P9

Torra recorre al Suprem contra la seva inhabilitació

Pendent del recurs que ha de votar avui el Parlament, qüestiona la imparcialitat de la JEC, del jutge instructor i del tribunal que el va jutjar

NACIONAL

P10

Els Mossos identifiquen l’escopeter que va ferir Roger Español

Una prova pericial confirma la identificació de l’agent de la policia espanyola

CULTURA I ESPECTACLES

P24,25

Mor als 72 anys el cineasta José Luis Cuerda

Director d’Amanece, que no es poco’ i productor d’Amenábar

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President Editor: Joan Vall Clara.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta) i Esteve Colomer i Font.

Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall Clara (President Editor), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH) i Lluís Cama (Producció).

Keep calm

Martí Gironell

Singulars

Deia Josep Pla que un homenot és un tipus singular, in-sòlit, una persona que s'ha significat, en una qualsevol activitat, d'un manera remarkable. D'aquesta definició, l'escriptor empordanès en va fer gairebé una marca personal. Un mot que es va convertir en una sèrie de publicacions que va servir per retratar una seixantena de personatges escollits pel mateix Pla que majoritàriament eren escriptors, periodistes, artistes, polítics i personatges pintorescos o d'abast local. Homes que superaven, segons l'autor, el conformisme, la ignorància o el negativisme. I si recordo aquesta paraula tan genuïnament planiana és perquè l'altre dia a Besalú en vam acomiadar un, d'homenot. Un personatge que sense tenir la transcendència històrica que tenien els de Pla, sí que complia amb escriure aquesta altra tríada perquè era inconformista, irradiava optimisme i als seus noranta-dos anys tenia una set de coneixement insaciable. En Joan Gratacós, en Joan Zafont o en Joan de Besalú, que és com signava

Són espècies que no n'abunden, que estan en perill d'extinció perquè són d'una altra època, amb unes conviccions diferents

les seves poesies, s'ha fet un lloc en la galeria de personatges amb voluntat de transcendir el marc local perquè era singular, característic i irrepetible. D'aquelles persones, no només homenots també donotes, que n'hi ha a tots els pobles de Catalunya, estic segur que els sabríeu identificar perfectament sigueu del municipi que sigueu perquè comparteixen unes característiques que els fan ràpidament reconeixedores. Són espècies que no n'abunden, que estan en perill d'extinció perquè són d'una altra època, amb uns valors i unes conviccions diferents, que no tenen un no mai per a ningú, que són a tot arreu, que són fets d'una pasta que permet dir que són la personificació del compromís perquè han entès que vol dir la definició de fer poble: ser-hi sense esperar res a canvi, perquè te l'estimes a ell i a la seva gent. I quan se'n van, deixen un buit que costa d'omplir i un llistó molt alt. És feina de les noves generacions recordar, reivindicar i seguir, en la mesura que sigui possible, l'exemple d'aquests personatges singulars.

La vinyeta

Fer

Ombres d'hivern

Imma Merino

La mort del 'logos' a Mauthausen

Ha mort George Steiner, considerat un dels últims grans pensadors humanistes: tenint com a referent primordial la cultura i l'art europeus i analitzant incansablement els textos literaris, mai no va deixar de creure en el valor de la transmissió del coneixement i en el llenguatge com a possibilitat de creació. Tanmateix, era un humanista no només conscient de la capacitat humana per a la barbàrie, sinó del fet que la cultura ha sigut incapaç d'evitar-la i fins i tot n'ha sigut còmplice. Nascut el 1929 a París, formava part d'una família jueva d'origen austríac amb la qual va marxar l'any 1940 als EUA (va formar-se a les universitats de Chicago i Harvard abans de tornar a Europa continuant els estudis a Oxford i Cambridge, on ha mort després d'haver-hi dedicat els últims llargs anys de la seva vida com a professor de literatura comparada) quan els alemanys ocupaven França. És així que pertanyia a una generació que no podia sentir-se aliena al que havia passat als camps de concentració i d'extermini. Dic això tenint especialment present un fet que va explicar

“Steiner volia alertar-nos que vivim en uns temps en què la paraula, i encara més la raonada (el 'logos'), va perdent presència i valor

quan, convidat l'abril del 2001 per la Càtedra d'Art i Cultura Contemporània de la UdG, va ser a Girona, una ciutat que li encantava i de la qual va escriure a *Errata* (un llibre presentat com un examen de la seva vida) que és un dels llocs on, junt amb la percepció de la seva bellesa, s'hi pot sentir les tensions de la història que són el més viu a Europa: les ferides d'un passat

que no acaba mai.

El cas és que en una conferència a l'església de Sant Domènec, convertida en aula magna de la UdG, Steiner va explicar: “Potser el logos va morir en el moment que un vigilant nazi de Mauthausen va llençar l'aigua que demanava un presoner mort de set, i quan aquest li va preguntar per què ho havia fet va contestar-li que en aquest món no hi ha perquè.” Crec que no ho hem oblidat aquells que aleshores vam sentir-ho. Com tampoc ho deuen haver fet els que ho van sentir en una altra ocasió. O els que potser ho han llegit, perquè imagino que Steiner també ho va deixar escrit. I si no ho hem oblidat és perquè Steiner volia alertar-nos que vivim en uns temps en què la paraula, i encara més la raonada (el logos) va perdent presència i valor. No és només en un camp de concentració on s'exerceix la crueltat extrema que converteix els humans en esclaus o la indiferència davant del dolor i les penúries dels altres. Això sense preguntar el perquè, com si el món, amb la seva barbàrie, no pogués i hagués de ser d'una altra manera.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. **Vicedirectors:** Emili Gispert i Toni Muñoz. **Directors adjunts:** Joan Rueda, Miquel Riera i Xevi Sala.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurobiològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. **Webs i Sistemes:** Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). **Recursos Humans:** Miquel Fuentes. **Administració:** Carme Bosch. **Producció i Logística:** Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web
Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/4kgsr5>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

El cop d'estat

La intervenció, ahir, del president Puigdemont a la comissió d'investigació de l'article 155 al Parlament de Catalunya deu ser una de les més rellevants d'aquests darrers dies. Hi hem vist i hi hem sentit, en aquesta comissió, veritats de l'alçada d'un campanar. I, la setmana passada (pell de gallina), de boca dels mateixos presos polítics que formaven part de l'anterior govern, a qui van traslladar al Parlament des de les seves respectives presons. Ahir, però, Puigdemont ho va fer per videoconferència, en plena llibertat i, no és cap detall menor, des de la mateixa seu del Parlament Europeu a Brussel·les. Va ser la imatge de la resistència. No només per les formes (davant del logotip del Parlament, al costat d'una bandera europea, amb una immunitat que com a eurodiputat Espanya no li respecta) sinó també pel fons, pel que va dir. "Res del que haguéssim fet els hauria

“Puigdemont va parlar ahir del 155 en plena llibertat i des del Parlament Europeu. No ho han pogut evitar

fet desdir de la seva onada repressiva”, va deixar anar, donant per fet que l'Estat ja havia decidit aplicar el 155 passés el que passés. “L'Estat volia castigar-nos perquè els vàrem deixar en evidència.” I va parlar de venjança i de cop d'estat. “L'octubre del 2017 els poders espanyols van fer un cop d'estat”, va sentenciar. El cop d'estat el van fer ells, doncs. Va ser dur i contundent, com ho ha estat des d'aquell

octubre de fa poc més de dos anys quan va decidir marxar per plantar cara a Espanya des d'Europa. Em preguntava, veient-lo intervenir ahir amb tota normalitat per videoconferència al Parlament, per què no ho va poder fer aquell 30 de gener. Però vaja. La qüestió és que ahir hi va tornar a ser. Contundent i advertint: “Aniré fins al final”, va dir, i va anunciar la seva intenció de convertir el suplicatori al Parlament Europeu en, una vegada més, un judici polític a Espanya. Les reflexions dels presos i dels exiliats que hem sentit aquests dies a la comissió d'investigació del 155 són d'un alt valor polític. Per editar-les i llegir-les amb calma. Perquè les afirmacions de Junqueras, Romeva, Bassa, Turull, Rull, Forn, Puigdemont, Puig, Rovira... i de tots els qui hi han passat són part de la història. I les incompareixences dels del 155 a la comissió, és clar, una vergonya històrica.

EDITORIAL

L'excepció espanyola

■ La comissió d'investigació del Parlament sobre l'aplicació del 155 ha permès tornar a sentir en seu parlamentària la veu dels presos i exiliats polítics i també fer-ne evident la diferència; els uns van comparar des de l'empresonament a Espanya i els altres des de la llibertat a Europa. Aquest contrast és prou conegut i assumit, però això no li resta ni un bri d'excepcionalitat i aquí rau una de les claus del conflicte entre Catalunya i l'Estat. Espanya és una excepcionalitat dins d'Europa i l'arrel franquista del règim monàrquic del 78 és el que debilita la qualitat de la democràcia i l'estat de dret espanyols, com s'ha evidenciat.

Des de la presó i des de l'exili el testimoni coincideix en el fet que l'Estat va decidir respondre a un acte democràtic, el referèndum de l'1-O, com si fos un acte de guerra i que l'article 155 va ser, en el fons i en la forma, una part del contraatac de l'Estat. Per això no estava condicionat a una convocatòria electoral a Catalunya, era innegociable, i era la manera d'apel·lar a la Constitució per superar-la, destituint el govern i més de 200 càrrecs, usurpant-ne les competències, pressionant les empreses, vulnerant els drets i, en definitiva, perjudicant els catalans.

Espanya no ha fet la més mínima autocrítica ni del seu tarannà polític, ni de l'aplicació abusiva del 155, ni de la repressió que l'acompanya fa més de dos anys, ans al contrari. Avui, hi ha partits que demanen contínuament un altre 155 encara més contundent, mentre que la repressió és més activa que mai, amb el judici al major Trapero i la direcció d'Interior, el setge al president Quim Torra, la croada contra els exiliats, el judici contra la protesta a l'exterior del TSJC, l'acarnissament del Tribunal de Comptes i altres processos que estan en fase de tramitació. La resposta és de terra cremada i no busca ni la concòrdia ni les solucions.

De reüll

Emma Ansola

Godot viu

“Anem-nos en” (*Ningú es mou*). Aquesta és una frase, amb l'acotació corresponent, que forma part d'un dels diàlegs principals de l'obra *Tot esperant Godot*, del dramaturg Samuel Beckett. Els dos personatges principals de l'obra, Vladimir i Estragon, esperen, sense èxit al llarg de l'obra, l'arribada del personatge que dona títol a la peça estrenada el desembre passat a les cartelleres de Barcelona tot just quan feia 30 anys de la mort de l'escriptor. Beckett va escriure la peça el 1940, en una època de forta

En l'obra de Samuel Beckett la protagonista és l'espera i l'esperança

desesperança pels efectes desoladors que arrossegava la Segona Guerra Mundial. En l'obra, la protagonista és l'espera i l'esperança que hi dipositen els seus personatges que succeirà allò que esperen, i Godot és qualsevol cosa que els tregui de la desolació i de la inquietud i doni sentit al moment, al

projecte de vida, social, familiar i polític. El títol de l'obra, certament, s'ha fet servir sovint per encapçalar notícies i reportatges perquè, salvant les distàncies d'aquella època, retorna ja en el segle XXI, de nous sentiments d'inquietud i desesperança, a gran i a petita escala. De nou, amb l'amenaça de la ultradreta arreu d'Europa i el renaixement de les idees feixistes, encara la societat del segle XXI, que continua esperant Godot. “Anem-nos-en”, però ningú es mou, és el teatre de l'absurd que va crear Samuel Beckett, que es remet també a la política actual i a la recerca del nostre particular Godot.

Les cares de la notícia

PRESIDENT DEL PP

Pablo Casado

Més conflicte

La fragmentació del vot de dreta i l'ascens de Vox carreguen la deriva política dels líders del PP, que anuncien querelles contra Torra per usurpador de funcions (diputat i president de la Generalitat) i contra Sánchez per prevaricació per la reunió amb el president que només miren de boicotejar el diàleg.

FILÒSOFA I ASSAGISTA

Marina Garcés

Música amb filosofia

El Teatre Lliure combina música i filosofia en un peculiar concurs europeu de la cançó filosòfica, una mena de festival d'Eurovisió en què les lletres estan escrites per filòsofs i el jurat valora més pel que s'hi diu que per com es canta. Un experiment ambiciós amb la valuosa participació de filòsofs i pensadors.

SECRETARI GENERAL DE PODEMOS

Pablo Iglesias

Protegir el torturador?

Quan es denuncia el règim del 78 per la impunitat dels criminals del franquisme, no es pot contribuir a aquesta impunitat com va fer ahir Podemos, afegint-se al PP, Cs, Vox i el PSOE per vetar la publicació del full de serveis del conegut torturador franquista *Billy el niño*. Rectificar o perdre tota credibilitat.

Tal dia com avui fa...

1 any Collen Sánchez
Els republicans prenen la iniciativa i Joan Tardà registra l'esmena a la totalitat al pressupost del govern del PSOE.

10 anys Desconfiança
La borsa espanyola experimenta una caiguda d'un 6%, a causa de la crisi econòmica i la desconfiança internacional que se'n surti.

20 anys Mor un símbol
Joan Capri, un dels còmics catalans més populars del segle i símbol de tota una generació, mor a l'edat de 82 anys.

Full de ruta

Carina Filella

Disfressar els números

Els números són els que són, però qui es dedica a la gestió en sap força, de disfressar-los. Hi ha moltes maneres d'interpretar uns balanços (econòmics, d'assistència de públic, de presència mediàtica...) i, sobretot, de presentar-los a aquells a qui volem passar els comptes. El sector de la cultura n'ha hagut d'aprendre molt, en els últims anys, de vestir els números; de dir-nos que, malgrat tot, anem sobrevivint. El missatge que s'envia al públic no pot ser sempre dolent i, per tant, si en deu anys ens ha baixat per sota de tots els límits el nombre d'espectadors de teatre o de lectors de llibres o de compradors de música, mireu de suavitzar-ho: la comparació no la farem respecte a allò que teníem fa deu anys, sinó amb el balanç de només fa un any, i així la clatellada serà més suau. El sector de la cultura reconeix que han hagut de tapar la crua realitat i vestir els números amb roba de seda llampant per protegir el públic. La realitat, però, és

El sector de la cultura n'ha hagut d'aprendre molt, en els últims anys, de vestir els números; de dir-nos que, malgrat tot, anàvem sobrevivint

que en deu anys el teatre ha perdut mig milió d'espectadors. I així es podria anar desgranant la baixada en els altres àmbits (música, art, sector editorial, audiovisual). A l'altre cap de corda, és l'administració qui en sap de valent, de disfressar els comptes. El projecte de pressupostos que el govern de Junts per Catalunya i ERC ha entrat al Parlament xifra el pressupost de cultura en l'1,1% dels comptes totals. Però el sector cultural, des de fa uns mesos agrupat en la plataforma Actua Cultura 2% (perquè aquest és el percentatge per a partides culturals que volen aconseguir), denuncia que la metodologia de càlcul que ha fet servir el govern és diferent de la d'anys anteriors i que, en realitat, el pressupost per a cultura només és del 0,623%. I nosaltres –el públic, el ciutadà–, que ens agrada que ens diguin que ens estimen encara que sigui mentida, sabem que encara que els vesteixin amb seda i garlandes, aquests números són insuficients. El sector cultural, tot, va des de fa massa temps amb la camisa estripada.

Tribuna

Jordi Cervera. Periodista

Dos aniversaris celebrats "Alrevés"

Els aniversaris sempre són motiu d'alegria i més encara si ens movem en els territoris migrats de la cultura, aquest indret cada vegada més abocat a la intempèrie i mancat de suport i de protecció. Per això, celebrar, tal com diu la ja omnipresent Rosalia, dos "cumpleanys" en una mateixa casa aporta el doble d'emoció. Situem-nos. Setembre de 2009, el malauradament desaparegut Josep Forment i Gregori Dolç arrenquen una nova editorial que es vantava de "parlar amb els seus autors", una afirmació potser exagerada però que situava força bé una nova manera de fer les coses. El nom escollit també resultava tota una declaració d'intencions, Alrevés.

HAN PASSAT 10 ANYS i han canviat algunes coses. Llibres i autors que es publicaven en un interessant calaix de sastre s'han anat ordenant en col·leccions com Llibres singulars, Narrativa espanyola, Assaig, i dos dels seus eixos, Novela negra i Crims.cat, la col·lecció dirigida per l'estudiós del gènere Àlex Martín Escribà i que arriba als 50 títols amb una obra seva, *Escrits policíacs. De la Cua de Palla a*

Crims.cat.

DEU ANYS D'UNA EDITORIAL i 50 títols d'una col·lecció dedicada a la novel·la negra en català en uns temps poc favorables a la "lírica" no és cap broma i per això val la pena tenir-ho en compte. De fet, a la nòmina d'Alrevés hi trobem noms com Víctor del Àrbol, Jordi Ledesma, Alexis Ravello, David Llorente, Fernando Marías o Juan Bas, i a la llista de Crims.cat, que va encetar la navegació l'any 2012 amb *Història de mort*, d'Andreu Martín, hi ha autors com Agustí Vehí, Jaume Benavente, Llorc, Francesc Puigpelat, Susana Hernández o Manuel de Pedrolo, però també

“Deu anys d'una editorial i 50 títols d'una col·lecció dedicada a la novel·la negra

d'internacionals com Flavio Soriga, Dominique Manotti, Mário Zambujal, o Sandrine Collette, una nòmina que permet establir amb facilitats l'amplada de mires de la col·lecció i també una fantàstica capacitat per aplegar diferents sensibilitats i diverses aproximacions al gènere que, d'altra banda, es concreta també en una voluntat d'estudi que permeti analitzar els orígens i els diversos camins recorreguts al llarg del temps des d'un punt de vista teòric. I suposo que, més enllà de celebrar-ho, que també, el millor que es pot fer per aconseguir que els projectes culturals continuïn celebrant aniversaris és donar-hi suport i, tractant-se d'una empresa editorial, res millor que remenar el seu catàleg, remenar, triar i finalment comprar, llegir i recomanar aquells llibres que més s'adaptin als nostres gustos i necessitats.

I UNA NOVETAT, potser la cirereta del pastís, el camí que s'enceta després dels 10 anys, no el faran sols ja que acaben d'incorporar al catàleg el segell infantil Bira-Biro que permetrà encara més diversificació d'objectius i d'interessos.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

L'Estat acorrala el govern... d'Espanya!

■ No és un acudit, és la realitat. El PSOE de Sánchez forma govern amb Unides Podem d'Iglesias i l'entramat d'interessos espuris de la maquinària de l'Estat espanyol es posa en marxa immediatament. La brigada Aranzadi posant bastons a les rodes a l'hora de renovar el CGPJ, sobre la llei orgànica del poder judicial de 1985 i controlant el Tribunal Suprem. La Brunete mediàtica escampant falses notícies a tort i a dret. Els capítosts de l'Íbex 35 pressionant tot el que poden, amb la complicitat del PP, Cs i Vox. Tots s'han aixecat en armes dialèctiques (de moment) i no paren d'augurar l'enfonsament de Espanya de sempre, amb uns arguments tronats, vorejant el feixisme.

Ho té magre el govern de

Sánchez i Iglesias, és bo recordar la fantàstica sèrie de televisió *Sí, ministre*, en la qual els alts càrrecs de l'administració feien creure als ministres que seguien les seves ordres i, a la seva eskena, feien el que els interessava. A la mort del *cagaèlèstics* no es va fer cau i net, la tan lloada Transició va ser una estafa i a Catalunya en patim d'una forma clara les conseqüències. Marxem!

JORDI LLEAL I GIRALT
Badalona (Barcelonès)

Museus de Barcelona

■ L'Ajuntament de Barcelona ha denegat la construcció del Museu de l'Hermitage, al·legant "que no compleix els requisits de mobilitat econòmics ni culturals que necessita un centre museístic a Barcelona". Requisits que resulten surrealistes, impresentables i abraçadabrants, si te-

nim en compte que el Museu Nacional d'Art de Catalunya (MNAC) continua *in aeternum* penjat a Montjuïc, deixat de la mà de Déu, allunyat de la ciutadania –i sense un mínim pressupost per acudir a les sales de subhastes–, en comptes de situar-lo al centre de la ciutat –com el Louvre i l'Orsay, a París, o el Prado, el Reina Sofía i el Thyssen, a Madrid...

A tot això cal recordar que l'Ajuntament va liquidar el Museu Militar de Montjuïc –memòria històrica– i el Museu Clarà, considerat el màxim escriptor del noucentisme, malgrat les reiterades protestes de les entitats culturals –vegeu l'hemeroteca. I crida l'atenció que, al Museu d'Art Contemporani (Macba), Picasso i Dalí –tan ben representats al Reina Sofía– hi siguin prescrits pel pecat de ser pintors figuratius. Certament, no ens ha de sorprendre que, davant d'aquest for-

midable i càdric desgavell polític i cultural, Madrid s'ofereixi per acollir l'Hermitage que l'Ajuntament de Barcelona refusa de situar al cap i casal de Catalunya...

JORDI PAUSAS
París

Partit únic

■ Unitat sovint vol dir partit únic.

L'important no són els camins, sinó la unitat en la meta.

La meta de tots els partits catalanistes (amb intenció *non preciso*) és l'autodeterminació.

Els partits uniformistes també estan units en una meta... fer la llesca a Catalunya...

La unitat en els camins és una diana fàcil... per omplir les presons.

La diversitat els mareja.

JOAN MARTORELL I BARBERÀ
Matadepera (Vallès Occidental)

La frase del dia

“No hi pot haver un diàleg honest amb l'Estat sense una amnistia que posi fi a la repressió i a tanta injustícia”

Marta Rovira, SECRETÀRIA GENERAL D'ERC

Tribuna

Melcior Comes. Escriptor

A partir d'ara

El procés independentista sembla que ha entrat en una fase que el fa oscil·lar entre l'enrariment, la hipocresia i la manca absoluta de perspectives. Una de les coses que més dolorosament s'han après aquests últims anys és que l'Estat no té cap mania a l'hora de sufocar el sobiranisme català. La sentència contra els polítics i activistes que van donar embranzida a l'1-O ja ens ho ha deixat clar, però ara, a més, estem assistint al judici a l'exmajor Trapero, cap dels Mossos d'Esquadra durant aquells dies turbulents.

EL JUDICI, sobretot, està sent una mena de farsa cruel, una escenificació de la voluntat de reprimir per sobre de qualsevol altra consideració democràtica. S'hi enfronten, molt clarament, dues concepcions oposades de l'ordre públic, dues filosofies civils que debaten d'una manera tan evident que el judici sovint es transforma en una mena de diàleg implícit entre mentalitats que entenen d'una manera molt diferent què és l'obediència, l'ordre social i la voluntat o no de desobeir els mandats judicials que es considerin injustos, almenys per part de la població civil.

ESPANYA VOL ORGANITZAR-SE com una mena de quarter. Fins i tot quan s'apela a la necessitat que tothom entengui i parli només el castellà, es fa per una necessitat d'ordre públic: es podrien dir, amb les altres llengües, coses inconvenients, incomprensibles, confabular o planejar quelcom que vagi contra l'ordre imperant. És la cultura de la malfiança, arreu, que en aquest judici a Trapero té també la seva dimensió lingüística; es basa també en una mala traducció del que es va considerar que podia passar el dia del referèndum. El “s'ha de celebrar” purament descriptiu es confon amb una ordre imperativa. I part d'una causa criminal s'aixeca sobre aquest malentès.

UNA SOCIETAT ENTESA, doncs, com a cos homogeni, com a entitat sense fissures, vigilada, controlada, muntada jeràrquicament entorn de la monarquia, la Constitució i els poders establerts, enfront, en canvi, d'una societat com la catalana, amb aspiracions més democràtiques, col·laboradores i igualitàries, bastida des de baix a través de múltiples associacions, sindicats, ateneus, universitats, un poder civil impregnat de republicanisme que s'organitza per expressar-se confiadament al marge de les decisions caigudes del cel, i que només vol poder manifestar-se i deixar clar quins són els mínims de democràcia i civisme que en cap cas vol dilapidar.

SÓN DUES CULTURES ENFRONTADES, on la nostra té les de perdre, de moment, perquè no disposa d'un poder coercitiu amb capacitat per a fer valer el mandat majoritari de la població. Semblava que les nostres forces d'ordre públic podien, arribat el moment, cenyir-se a un nou ordre legal, però com es va veure aquell octubre de 2017, i com es repeteix en el judici a Trapero, es va optar per una certa ambivalència, que permetia deixar vo-

“L'independentisme s'ha hagut de dividir, perquè la repressió l'ha fet enfrontar-se amb diferents estratègies, i perquè dividir l'enemic és la primera lliçó del manual bèl·lic

lar i alhora obeir els mandats d'una justícia que cegament hauria impedit exercir els seus drets elementals a la població, encara que això hagués pogut comportar molt més sofriment i sang vessada. L'obediència per damunt de qualsevol altra consideració: abans morts que dícols.

HA ESTAT, DONCS, ACLARIDOR, aquest període, del qual n'hem d'aprendre a fer lectures en positiu. Sovint cal mirar-se el passat amb optimisme: aprendre la lliçó i saber què es pot fer a partir d'ara, fins a quin punt val la pena esbravar-se en maniobres demencials, que al cap del carrer només ens deixen com estàvem, o amb pitjor cara. El que hagi de ser la política catalana durant els propers vint anys es definirà aquests propers mesos, ara que sembla que la legislatura d'una improbable restitució ha estat impossible després dels dies funestos del 15 i de la persecució al MHP Torra per culpa d'una simple pancarta.

ÉS DUR CONSTATAR-HO: fa dos anys es pretenia crear unilateralment una república, i ara ni es pot mantenir al balcó de la Generalitat una simple pancarta que parli dels drets fonamentals. Hem de fer una reflexió seriosa, doncs, equànime i justa sobre què fer amb la majoria independentista, si aquesta es consolida en tornar a votar: o adormir-la a través del pacte, segurament d'esquerres, en la línia dels vells tripartits, o continuar amb la insistència republicana, des del centre, evitant al mateix temps els errors del passat i les martingales que no porten a res més que al dolor i al ridícul.

L'INDEPENDENTISME s'ha hagut de dividir, perquè la repressió l'ha obligat a enfrontar-se amb diferents estratègies, i perquè dividir l'enemic és la primera lliçó del manual bèl·lic. Gestionar tot això sí que està en les nostres mans, o bé tornar a la política tal com la fèiem l'any 1980.

De set en set

Manuel Castaño

Tan rica, tan famosa

Rosalía –“la cantant de Sant Esteve ses Rovires”–: això ja sembla el seu cognom– ha protagonitzat un breu vídeo en què se la veu enmig de la

gatzara d'un local de *striptease* –el Crazy Girls de Los Angeles– a tocar de les anques d'unes sorolloses ballarines. I heus aquí que el col·legi professional de beates i sermonaires s'ha enfurismat perquè no ho troben congruent amb el missatge presumptament feminista que creuen llegir en les seves cançons. Doncs no té res d'estrany que, al cap de mesos de Grammys i d'elogis desmesurats, la noia gastí una mica dels diners que ha guanyat en frivolitats de matinada. De fet, quan semblava que estava a punt de caminar sobre les aigües, aquest comportament la fa més humana. Com deia el futbolista George Best, “m'he gastat un munt de diners en beguda, dones i cotxes, la resta l'he dilapidat”. Això és exactament el que li toca fer, i per això l'heu encimbellada. Esperar que ajusti la seva vida al moralisme dominant és d'una ingenuïtat apoteòsica. Com ho seria també discutir si el que fa és o no cultura catalana. No ho és, ni catalana, ni espanyola, ni per descomptat americana. És un producte global, que no és d'enlloc, que evita identificar-se amb cap tros de món concret –“un dia per Mumbai i el següent a Malta”–, i que està destinat a un públic com més va més homogeni, que vesteix de manera semblant, que adopta costums idèntics i que perd l'oïda sentint la mateixa banda sonora. Ara aneu i digueu-li que, si va a veure noies d'aquestes que es fan mirar, els porti algun manual d'empoderament per si es volen emancipar.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

Demà, trobada de Torra i Sánchez

El govern mirarà d'arrencar la data per a la taula de diàleg però Madrid es farà l'orni

Informe dels Mossos sobre el "cas Roger Español"

L'anàlisi de la lesió i la trajectòria de la pilota de goma incriminen l'escopeter del CNP

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Diàleg amb esco

EXILI Puigdemont i Rovira avalen donar una oportunitat a Sánchez perquè hi ha Podem i perquè, ara sí, Europa està mirant **INTERVENCIÓ** Qualifiquen el 155 de "cop d'estat" i "xec en blanc" contra l'autogovern

Xavier Miró
BARCELONA

No es pot defugir cap oportunitat de diàleg amb l'Estat espanyol i s'ha d'aprofitar la taula amb l'executiu de Pedro Sánchez, malgrat que, probablement, no servirà per resoldre el conflicte polític pel que fa a l'autodeterminació i l'amnistia. Coincidien força en la diagnosi ahir l'expresident Carles Puigdemont i l'exdiputada Marta Rovira, secretària general d'ERC, en la seva primera compareixença al Parlament des que van marxar a l'exili —les intervencions en la comissió d'investigació sobre l'aplicació del 155 les van haver de fer ahir, és clar, per videoconferència des de Brussel·les i Suïssa.

Oportunitat amb Podem

Amb diferents arguments i accents, van avalar l'inici del diàleg i van compartir les raons per a l'escepticisme. El president Puigdemont considera que el govern del PSOE no mereix més crèdit que el del PP tenint en compte l'experiència històrica, però reconeix que el fet que governi en coalició amb Unides Podem mereix una "mirada diferent". Per primer cop en quaranta anys hi ha un govern de coalició a l'Estat i, també per primer cop, "hi ha una força que no havia governat mai a Espanya des de la República", amb referència a la ideologia republicana d'Unides Podem. Però

l'expresident català també adverteix que, al final, el que comptarà són els fets i es mostra molt esceptic pel que fa als resultats de la negociació: "Si al final la repressió és la mateixa i també la negativa a l'exercici de l'autodeterminació i a posar fi a la repressió, al final la conclusió, lamentablement, serà la mateixa." Sense mediació internacional, Puigdemont creu que no hi haurà negociació sobre el fons del conflicte.

L'expresident assegura que al seu govern li hauria agradat tenir al davant un executiu espanyol que no hagués respost autoritàriament a l'1-O com el de Rajoy, i es pregunta si el govern actual hauria actuat de manera diferent. "Pedro Sánchez era a la cuina del 155", recorda.

Europa mira el PSOE

Per la republicana Marta Rovira, no es pot desaprofitar cap oportunitat de diàleg i defensa que aquesta no l'ha proposat l'independentisme, sinó que la planteja el PSOE. Des de Ginebra, la secretària general d'ERC sosté que l'oferta de diàleg l'independentisme se l'ha trobat sobre la taula, perquè el PSOE anunciava a les institucions internacionals que apostaria per la negociació política en el conflicte català. Davant d'això, Rovira defensa que l'independentisme no pot refusar mai una oportunitat de parlar, encara que reconeix que l'Estat s'as-

Puigdemont i Rovira, en la seva intervenció ahir al Parlament ■ EFE / ACN

seurà a la taula amb totes les seves fortaleses, que inclouen la repressió judicial i el que considera un manteniment encobert del 155: "És clar que ho afrontem amb escepticisme. No puc esperar res d'un govern amb majoria del PSOE, que fa poques setmanes competia en campanya amb la dreta i l'extrema dreta en l'aplicació d'un nou 155". Per Rovira, no hi pot haver "un diàleg honest" amb l'Estat sense una amnistia que "posi fi a la repressió i a tanta injustícia". Tot i això, però, defensa: "Nosaltres no serem un obstacle al diàleg i n'hem d'exigir les garanties imprescindibles". La líder dels republicans de-

Les frases de Puigdemont

“El govern actual hauria actuat diferent? Pedro Sánchez era a la cuina del 155. Caldrà veure si la conclusió, tristament, és la mateixa”

“El govern de coalició mereix una mirada diferent perquè hi ha una força que no havia governat mai a Espanya des de la República”

“Sense presència de mediació internacional, es fa difícil pensar que hi pugui haver una negociació sobre el fons del conflicte”

fensa la importància que el govern de l'Estat reconegui per primer cop el "conflicte polític", quan fins ara només ho considerava un problema de "convivència interna a Catalunya". Rovira lamenta les crítiques de l'independentisme a la taula de diàleg i les acusacions a ERC de "fer que el conflicte no

existeixi", i defensa que la taula de diàleg "és una oportunitat també internacionalment", perquè ara sí que Europa mira el conflicte i la promesa de via política del PSOE, "al revés de com s'està interpretant des de l'independentisme".

Puigdemont destaca la perspectiva europea que

ha assolit el cas: "Aprofitarem el debat del suplicatori perquè el Parlament Europeu afronti un debat que ha evitat de totes les maneres possibles." Però també defuig les il·lusions en aquest cas: "Les majors manen molt."

Quant al qüestionament públic i als retrets entre els partits indepen-

L'APUNT

Un estat en forma de clavaguera

Francesc Espiga

El record s'havia difuminat pel pas dels mesos, però ara s'aviva amb tota la cruessa. Durant el judici del Suprem, vam poder sentir aquells testimonis policials i polítics que descrivien un país fantasiós, de novel·la gràfica, presidit per una violència asfixiant construïda a partir de mirades d'odi i sabó de rentar els plats. Aquests dies, i arran de la vista contra Traperó, l'es-

quema es repeteix, amb tota una democràcia occidental posant un dels seus pilars fonamentals, el sistema d'ordre públic, al servei de la causa, fabulant sobre conxorxes i reunions que no van ser, sense que passis res. L'espanyol és un estat que fa temps que ja no li calen clavegueres, ja que pot exhibir els seus budells en públic de manera impúdica. També en seu judicial.

Septicisme

Rajoy ha admès en el seu llibre que hauria intervingut Catalunya en qualsevol cas. "La declaració era el 27-O l'única opció digna i democràtica, perquè no aspiraven només a la renúncia a la DUI, sinó a la humiliació dels més de dos milions de votants de l'1-O, dels encara més milions del 3-O i del govern." Puigdemont defensa que aquesta premeditació de l'Estat per intervenir l'autonomia i dissoldre el Parlament explicaria per què cap exdirigent ni ex-alt càrrec de Rajoy ha comparegut en la comissió del Parlament català.

L'expresident es refereix a l'aplicació planejada del 155 com "un tipus de guerra bruta" i recorda que l'exvicepresident socialista Alfredo Pérez Rubalcaba va justificar "pagar el preu que calgui pagar" per aturar l'independentisme. "L'Estat espanyol renunciarà a la violència per impedir la independència? No la respon mai, aquesta pregunta. Per tant, ja la respon", conclou Puigdemont.

Rovira reafirma que l'aplicació del 155 que va fer el govern de Rajoy va ser "inconstitucional" i que el Senat va donar "un xec en blanc" al govern del PP en un procediment de màxima urgència que va violentar la separació de poders i va vulnerar els drets dels senadors. "Usar el 155 per substituir governs democràtics, dissoldre cambres legislatives, usurpar funcions de governs autonòmics i substituir-los les competències va contra la Constitució." I adverteix que, amb l'aval del TC a la intervenció de Rajoy, "el pacte constitucional és ben mort, perquè el 155 és ara un botó vermell per suspendre qualsevol autonomia". ■

Mireia Boya, exdiputada de la CUP, en la seva compareixença d'ahir ■ EFE

Boya sosté que l'única via és la desobediència de l'1-O i el 3-O

■ L'exdiputada veu "màgic" esperar res del diàleg actual ■ Fa una crida a pactar una estratègia per quan fracassi, diu

X.M.
BARCELONA

L'exdiputada de la CUP, Mireia Boya, defensa que l'Estat espanyol no s'asseurà a parlar d'autodeterminació i amnistia fins que l'independentisme no torni a ser tan fort al carrer com en el referèndum de l'1-O i en la vaga general del 3-O, que considera les úniques victòries davant l'Estat.

En la seva compareixença ahir a la comissió d'investigació sobre el 155, Boya va qualificar de "relat màgic" esperar una solució al conflicte polític que sorgeixi de la mesa de diàleg que s'ha d'entaular amb el govern espanyol. Perquè Boya va advertir que l'Estat espanyol mai negociarà amb l'independentisme des d'una posició de fortalesa i va demanar a les forces independentistes que pactin una estratègia conjunta per quan aquesta taula fracassi com ella pronostica. De fet, el principal retret de

l'exdiputada als grups parlamentaris de JxCat, ERC i la CUP va ser, ahir, que siguin incapaços de consensuar un nou full de ruta.

Però Boya posa com a condició "no enganyar la gent, que ja sap de què és capaç l'Estat: presó, exili i repressió". L'exdiputada fa una crida a l'independen-

La frase

“No passa res si ens agafem més temps per tornar-ho a fer. Cal assumir que no vam ser prou forts”

Mireia Boya
EXDIPUTADA DE LA CUP

dentisme a deixar de barallar-se i a no oblidar que "l'enemic" és l'Estat i a prendre's el temps que faci falta per tornar a consensuar una estratègia de "desobediència" civil i institucional que, lamenta, s'ha debilitat molt en dos anys perquè l'Estat guanya "la guerra psicològica". ■

Les frases de Rovira

“Soc escèptica [amb la negociació]. Què puc esperar d'un govern amb majoria del PSOE que fa unes setmanes competia amb la dreta per aplicar el 155?”

“Però nosaltres no serem un obstacle. El diàleg ens venia donat perquè el PSOE deia a les institucions internacionals que hi apostava”

“L'independentisme necessita consens. Assenyalar-nos entre nosaltres és participar en la repressió, que té l'objectiu de dividir i trencar confiança”

dentistes, Rovira avisa que estan fent la campanya a l'Estat, perquè "l'objectiu de la repressió és dividir" i "trencar confiança". Rovira sosté que l'independentisme necessita consens per avançar i que encaparrar-se en el debat intern no ho permet. La secretària general d'ERC insta les tres formacions a

"consensuar l'estratègia i els objectius de la taula de diàleg i aprofundir-hi" per afrontar la falta de propostes o l'actitud que pugui plantejar el govern de Sánchez. "Assenyalar-nos entre nosaltres és participar en la repressió en comptes d'intentar guanyar temps i no cooperar quan ens posen un altre 155 al da-

vant", conclou. De "cop d'estat" contra Catalunya i d'"inconstitucional" qualifiquen l'aplicació que el govern de Rajoy va fer del 155. Puigdemont referma que, "honestament", hauria convocat eleccions en comptes de fer la DUI si hagués tingut garanties que no s'aplicaria el 155, però recorda que el mateix

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Un moment de la reunió d'ahir del govern, sense el president Torra, per motius personals. Al costat, la portaveu espanyola, María Jesús Montero ■ EFE / ANDREU DALMAU / ACN

Torra espera arrencar la data d'inici del diàleg a Sánchez

- La Generalitat confia que els presidents fixin el calendari de la taula de negociació entre governs
- El líder espanyol es veu als "antípodes" i rebutja tot mediador ■ Aragonès planta el primer CPFF

E. Bella / D. Portabella
BARCELONA / MADRID

El president de la Generalitat, Quim Torra, espera arrencar a Pedro Sánchez la data d'inici de la taula de diàleg entre governs que el president espanyol pretenia ajornar fins després de les properes eleccions al Parlament, que ni tenen data. Expirats els quinze dies que van pactar ERC i el PSOE perquè comencés la negociació a partir de la constitució del nou govern i malgrat que Gabriel Rufián fes tornar Sánchez a la cleda i l'obligués a rectificar, la primera trobada per buscar una solució política al conflicte continua en uns llimbs temporals dels quals la Generalitat espera sortir demà quan Sánchez trepitgi per primera vegada el Palau com a president del govern per reunir-se amb Torra.

"D'aquesta primera reunió entre presidents, n'hauria de poder sortir una data tan aproximada com sigui possible que fixi quan han de començar les negociacions entre governs", va avisar la conse-

llera de la Presidència, Meritxell Budó, després de la reunió del consell executiu. La també portaveu del gabinet va recordar que els partits i les entitats independentistes van acordar el 15 de gener que Torra plantejaria a Sánchez que en la taula de diàleg es pugui parlar de tot, sense vets ni limitació de continguts, i, en concret, de l'exercici del dret a l'autodeterminació i de la fi de la repressió. El cap de govern hi explorarà la predisposició de Sánchez en aquestes qüestions.

La trobada —la tercera entre els dos presidents, després de la de La Moncloa i la de Pedralbes— arriba en un moment de màxima divisió entre els socis de govern, en què el fantasma electoral s'ha fet corpori, i en què el president Torra ha perdut l'escó i afronta una segona causa penal per desobediència. La portaveu de l'executiu va exigir dilluns la presència d'un mediador en la taula en vista de la falta de "confiança" entre els interlocutors. Ahir es va limitar a assenyalar

Les frases

“La trobada entre els dos presidents ha de posar les bases que han de guiar la taula entre governs”

Meritxell Budó
PORTAVEU DEL GOVERN

“No necessàriament n'ha de sortir una data; no esperem fruits a curt termini, sinó posar rails per seguir caminant”

María Jesús Montero
MINISTRA PORTAVEU DEL GOVERN

“Referèndum”, lapsus de Montero

A tres quarts de dues de la tarda d'ahir, al Palau de La Moncloa hi havia convocat un referèndum a Catalunya, i així va ser durant dos minuts sense que el govern espanyol ni l'oposició l'impugnessin al Tribunal Constitucional. Quan a la ministra d'Hisenda i portaveu, María Jesús Montero, se li demanava l'opinió sobre el fet de tenir a Catalunya eleccions en l'horitzó però sense data, ella va tenir un lapsus autodeterminista. “Ja

que l'exigència de “garanties” és “compartida” per JxCat i ERC, sense anar més enllà. D'altra banda, la consellera va demanar a La Moncloa que es preser-

hem plantejat que hi assisteixi cap altre membre de la Generalitat que no sigui el president. Aquest és l'acord que van adoptar els dos presidents.”

A Barcelona amb Darias

A La Moncloa, el viatge a Barcelona es programa en paral·lel al desinflatament de les expectatives i no es vol sortir de la cita amb Torra anunciant el calendari amb la creació de la taula de negociació i les dates de les reunions. “No necessàriament n'ha de sortir una data; el govern no n'espera fruits a curt termini perquè sap que és molt difícil, sinó posar els rails per seguir caminant”, va advertir la ministra portaveu María Jesús Montero. La portaveu admet que no hi ha línies vermelles i que Sánchez escoltarà Torra també quan li parli del dret d'autodeterminació, però res més. “Ens trobem als antípodes en la posició sobre el model d'estat i la visió territorial d'Espanya”, diu Montero. La Moncloa descarta que hi entri en joc un mediador o relator. “No té sentit un mediador entre dos presi-

dents”, avisen fonts de La Moncloa.

La cautela s'explica per l'afany de La Moncloa de limitar el protagonisme de Torra i de no fer un lleig a ERC compartint amb el president el full de ruta d'una taula pactada entre socialistes i republicans. Si bé Sánchez va avisar a l'inici de la legislatura que el diàleg amb Catalunya el portarien ell i la vicepresidenta Carmen Calvo, ahir es va desvelar que viatjarà a Barcelona amb la ministra de Política Territorial, la canària Carolina Darias. Sánchez es reunirà amb Torra a soles i no hi haurà fotos de grup com a Pedralbes, però si la cita no anés bé o es volgués rebaixar, podria ser Darias qui n'informés al final. El format de la compareixença posterior està ara del tot obert i fins i tot la hipòtesi d'una aparició conjunta no es descarta.

A banda de la bilateral de demà, Montero exigeix al govern que vagi a cites multilaterals a disset i ahir va comunicar que divendres reunirà el Consell de Política Fiscal i Financera (CPFF), l'òrgan que aplega el Ministeri d'Hisenda i els consellers del ram per traçar el rumb del déficit del període 2020-2023. Montero hi esperava el vicepresident de la Generalitat, però Pere Aragonès ha decidit plantar el primer CPFF de la legislatura. El vicepresident espera que la taula “es creï ràpid”, però avisa que no creu que doni fruits aviat i que caldrà “molta paciència”. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Torra recorre al Suprem contra la seva inhabilitació

■ El recurs de cassació del president, presentat al límit del termini, qüestiona la imparcialitat de membres de la JEC, del jutge instructor i del tribunal ■ El ple del Parlament vota avui si també hi apel·la

Jordi Alemany
BARCELONA

El president de la Generalitat, Quim Torra, va esgotar fins a l'últim moment per presentar el recurs de cassació anunciat fa setmanes al Tribunal Suprem (TS) contra la sentència per desobediència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) del 19 de desembre, en què el condemnava a un any i sis mesos d'inhabilitació per haver desobeït la Junta Electoral Central (JEC) i no haver retirat, l'abril passat, dels edificis públics, símbols de suport als presos polítics en període electoral. Ho van fer els seus lletrats l'endemà mateix que l'alt tribunal català acceptés la petició d'Impulso Ciudadano de tornar a investigar per desobediència el president en no retirar la pancarta el setembre passat, quan ja no era període electoral.

El nou recurs després que el mateix Suprem rebutgés, el 23 de gener passat, la petició de mesures cautelars per deixar sense efecte la inhabilitació dictada per la Junta Electoral Central (JEC) el 3 de gener passat, es produeix una setmana després del terrabastall polític entre els socis de govern JxCat i ERC viscut en el ple del Parlament quan el president de la cambra, Roger Torrent, acceptava que Torra deixés de ser diputat i no li comptabilitzaria el vot que havien "segrestat" la JEC i el TSJC. Avui el ple del Parlament tornarà a tocar aquesta qüestió, ja que haurà de votar a la tarda si presenta un recurs al TS contra la resolució de la JEC del gener en entendre, entre altres motius, que no era l'òrgan competent per inhabilitar-lo, seguint els informes elaborats pels lletrats de la cambra. La decisió es va prendre a la mesa del Parlament del 14 de gener, i dos dies després es va fer efectiu el recurs ba-

El president Quim Torra, la setmana passada, en el ple del Parlament en què va perdre l'escó ■ JOSEP LOSADA

sant-se en l'acord de la mesa i l'informe dels lletrats del dia abans, però la sala contenciosa administrativa del Suprem els va respondre el dia 23 que havia de ser el ple qui s'havia de pronunciar sobre la idoneïtat de presentar el recurs, per a la qual cosa li dona de termini fins al 13 de febrer. La redacció del recurs elaborat pels serveis jurídics de la cambra és en essència el mateix que van presentar a la mesa el 14 de gener, en què defensaven que una eventual destitució com a diputat per causa d'incompatibilitat no ha d'afectar la continuïtat en el càrrec com a president, però adverteixen

Els pressupostos acceleren les sessions plenàries

La tramitació i possible aprovació dels pressupostos amb el debat definitiu previst el 18 de març, i que aquests dies s'han anat presentant en comissions, ha modificat el calendari de sessions ordinàries, que es desenvoluparan en dues setmanes consecutives. Entre avui i divendres es farà una sessió del ple amb els punts previstos de l'ajornat la setmana passada i en la qual s'inclourà una proposta de JxCat i ERC per presentar un recurs al Tribunal Constitucional (TC) contra el decret digital del govern espanyol. Després de la sessió

de control al govern i al president Torra, que no hi assistirà per motius personals, es farà una declaració institucional sobre els conseqüències del temporal Glòria i, a la tarda, s'abondarà el debat general sobre la lluita contra la corrupció que va proposar Cs. En aquesta sessió ja hi podrà participar Ferran Mascarell, vicepresident de la Diputació i regidor a Barcelona, com a diputat de JxCat en substitució de Carles Puigdemont.

Dijous està previst debatre la proposta de resolució de creació d'una comissió d'investigació sobre la violèn-

cia institucional durant el referèndum de l'1 d'Octubre impulsada per la CUP, JxCat, ERC i CatECP. El debat sobre la inhabilitació de Torra tornarà dijous a la tarda amb la moció de JxCat, que ho qualifica de cop d'estat.

Per la setmana que ve, els dies 11, 12 i 13 també està previst el ple en què es farà el debat a les esmenes del pressupost, en el qual els comuns van assegurar que s'abstindran, i es votarà la creació d'una comissió d'estudi sobre l'accident mortal de la petroquímica de Tarragona del 15 de gener.

que en altres interpretacions de l'Estatut es pot considerar que per ser president s'ha de ser diputat no només en el moment de l'elecció, sinó quan ja s'exerceix el càrrec. En una nota aclaridora d'ahir a la tarda, el lletrat Antoni Bayona explicava que el recurs volia exposar l'"existència d'aquest problema", com a "estratègia jurídica" per aconseguir la suspensió de l'ordre de la JEC i permetre que Torra pugui mantenir l'acta de diputat, ja que si no, es produïa una situació irreversible, però que prevalia el criteri que la condició de diputat no és necessària per mantenir la de president.

Les raons de Torra

El recurs de 307 pàgines que van presentar els lletrats de Torra detalla dotze arguments contra la inhabilitació. S'hi exposa el que consideren "una clara intencionalitat política que, a la vegada, té seriosos indicis de constituir una palmària persecució política"; que es vulnera el dret a un jutge imparcial, posa de manifest la manca d'imparcialitat de diversos membres de la JEC vinculats a PP i Csi del magistrat que va instruir el procediment de la causa, Carlos Ramos. A més també denuncia diverses vulneracions de drets, com ara el d'un procés amb les degudes garanties, el de tutela judicial efectiva, el d'una resolució judicial motivada i fundada en considerar que la sentència del desembre "presenta un dèficit de raonament i fonamentació que només pot ser conseqüència de la predeterminació" del resultat. També argumenten que Torra ja va ser sancionat pels mateixos fets per la mateixa JEC a una sanció de 3.000 euros, i consideren que es vulnera el principi de legalitat penal en ser condemnat dues vegades.

D'altra banda, el Tribunal Constitucional va avalar la decisió del Suprem de denegar la concessió d'un permís penitenciari a Oriol Junqueras per assistir a la sessió de constitució del Parlament, el 17 de gener del 2018, en considerar que hi havia "un risc rellevant de reiteració delictiva" i que el permís podria suposar una alteració de la seguretat pública. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Mossos ratifica l'escopeter que va mutilar Español l'1-0

Una pericial de la policia catalana confirma que l'agent de la policia espanyola que li va fer perdre l'ull dret és el mateix que va identificar Irídia. L'agent, que va dirigir la pilota al terra, va negar l'autoria

Mayte Piulachs
BARCELONA

Una pericial dels Mossos d'Esquadra —encarregada pel titular del jutjat d'instrucció número 7 de Barcelona, que investiga les càrregues policials de l'1-0— ha identificat l'escopeter de la policia espanyola que amb el seu tret d'una pilota de goma va fer perdre l'ull dret a Roger Español, segons van informar ahir fonts judicials. L'escopeter és el mateix que va identificar l'acusació d'Español, exercida per Anaïs Franquesa, codirectora d'Irídia, al juny, comparant la fisonomia de l'agent a través de diferents vídeos. Amb les mateixes imatges, en la pericial dels Mossos d'Esquadra es reconstrueix la seqüència de l'actuació de la unitat d'escopeters quan marxaven pel carrer Sardenya i identifiquen la mateixa persona com l'autora del tret que va mutilar el veí de Barcelona, que també és acusat d'atemptat a l'autoritat per haver tirat unes tanques al pas dels agents.

L'escopeter sospitós, va disparar al terra i va declarar com a investigat al jutjat, com la resta d'11 companys de la unitat, i va negar ser-ne l'autor. Ara podria ser acusat d'un delicte

L'escopeter acusat de disparar a Roger Español l'1-0 va ser identificat per l'equip del centre Irídia, al juny ■ ACN

te de lesions amb deformitat, castigat fins a sis anys de presó, i el magistrat Francesc Miralles haurà de determinar si en l'actuació de l'agent s'aprecia dol (que incrementarà més la pena) o, per contra, va ser una conducta imprudent (que rebaixaria la pena a la meitat). La distància a la qual van disparar contra els ciutadans

que els seguien de manera pacífica serà un dels elements clau.

En concret, la unitat d'escopeters de la policia espanyola reculava de l'escola Ramon Llull pel carrer de Sardenya de Barcelona. L'agent sospitós duia el número d'identificació UC 563 (i el TIP 110.846). La descoberta d'Irídia va ser validada per un expert

en tecnologies, que va elaborar un informe pericial que van presentar al jutjat, al juny. El pèrit va examinar una trentena d'imatges i vídeos (han estat fonamentals els de RTVE) de l'actuació dels 11 escopeters al carrer de Sardenya. Va ser cabdal el vídeo en què es veu el moment just quan l'agent dispara el tret, que en l'ates-

tat els Mossos van situar a una distància inferior a quinze metres.

A partir de la imatge de l'autor del tret, la seva identificació per part d'Irídia es va realitzar per la vestimenta, la situació dels agents i les seves proporcions corporals. Així, del total d'11 agents, se'n van descartar nou perquè la seva roba i comple-

La data

09.03.20

El pèrit dels Mossos ha estat citat al jutjat d'instrucció 7 de Barcelona perquè ratifiqui el seu informe de l'escopeter

ments no concordaven amb el que duia posat el sospitós. I dels dos restants es va identificar el suposat autor perquè és més alt. Els complements de roba diferenciadors són tres: gorra lligada al costat esquerre, guants posats i absència de genolleres. Les evidències gràfiques detallen que, després de disparar a i malferir Español, l'escopeter es va apartar de la vorera on havia posat un peu i va anar cap al centre del carrer amb altres companys. A l'estiu, Irídia va sostenir que era "una identificació indubtable", que ara corrobora un pèrit imparcial dels Mossos, que ha d'anar a ratificar el seu informe el 9 de març al jutjat de Barcelona. També hi ha citat un nou agent investigat per la seva actuació en un centre d'Horta.

Ferits postsentència

L'acció policial en les protestes contra la sentència del Suprem va tornar a provocar que quatre persones, i molt joves, hagin perdut la visió d'un ull per l'impacte de bales de goma, prohibides a Catalunya des del 2014 arran del cas Ester Quintana. La prohibició només afecta el cos dels Mossos. Per ara, dos jutjats, un del Prat i un de Barcelona, investiguen dues lesions oculars de l'octubre passat. ■

Trapero informava de manera "no conscient"

Redacció
BARCELONA

El major dels Mossos d'Esquadra Josep Lluís Trapero assessorava en matèria de seguretat el govern independentista de Puigdemont, però probablement "no era conscient" de l'ús que es volia donar a aquesta informació.

Així ho va manifestar el comandant de la Guàrdia Civil César López, secretari dels atestats del 20-S i l'1-0 i número dos del tinent coronel de la Guàrdia Civil Daniel Baena, ahir durant la seva compareixença com a testimoni en el judici a l'Audiència Nacional contra l'exdirecció dels Mossos.

El fiscal Miguel Ángel Carballo, en un interrogatori poc preparat i sense trobar document, va insistir a donar credibilitat al document apòcrif *Enfocats*, trobat a la casa de l'exsecretari general d'Economia Josep Maria Jové i que el Suprem en la seva sentència no cita com a prova ni un cop. López,

com Baena, va indicar que, tot i que no diu res concret l'*Enfocats* sobre el major dels Mossos, van posar-lo allà arran de la seva investigació i perquè era l'únic expert en seguretat. "Es volia crear una estructura d'estat i amb els Mossos, tenien el major", va declarar el comandant.

Requerit per la defensa perquè donés algun "detall objectiu" sobre aquesta connivència de Trapero amb el full de ruta del govern per fer el referèndum i després declarar la independència, el comandant López va dir que "tot era

teòric", com va admetre Baena. "Jo també soc un noi de barri i consideràvem Trapero un gran líder. No hauria informat de manera conscient", va reiterar el testimoni de la Guàrdia Civil. El secretari dels atestats, però, va ser molt crític amb el major especialment perquè "informava de tot" el conseller Joaquim Forn i els càrrecs polítics d'Interior sobre les investigacions, com ara la denúncia presentada per l'alcalde socialista de Mollet per les amenaces que va rebre per negar-se a deixar locals per l'1-0. ■

El major dels Mossos Josep Lluís Trapero ■ EFE

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

OPINIÓ

Raül Romeva Rueda

Exconseller d'Afers Exteriors, Relacions Institucionals i Transparència

5 de febrer, Argelers, Ravensbrück, Sarajevo

El 4 de febrer del 1939 Girona va ser ocupada, a la nit al mas Perxés, d'Agullana, dormien destacats intel·lectuals i membres del govern. L'endemà travessaren la frontera a peu, pel coll de la Marella, el president Lluís Companys, amb el president basc, José Antonio Aguirre, el de la II República, Manuel Azaña, i figures tan representatives com Mercè Rodoreda, Pere Quart i Pompeu Fabra. Alhora que milers de persones fugien, van deixar enrere país, família i tota la vida coneguda per encarrar un futur molt incert. El 5 de febrer de 2017 vam establir el primer Dia Nacional de l'Exili i la Deportació per recordar com van afectar-nos, però també per fer visible que els exilis i els desplaçaments forçosos de població són una de les problemàtiques que més reptes plantegen avui al món. Un miler de persones vam pujar al coll de la Marella, malgrat el fred i la pluja. Hi vam escoltar l'Alma Sahinpasic, que vaig conèixer a Bòsnia i Hercegovina durant la guerra, refu-

giada a Catalunya fa molt anys, que treballa a l'hospital de Palamós; i l'admirada Anna Sallés, presidenta de l'Amical de Ravensbrück, amb qui després vam anar al camp d'Argelers, on ens esperava la presidenta Carme Forcadell. Allí vam descobrir un monòlit, que recorda que on ara hi ha blocs de cases hi va haver un camp de concentració amb presoners republicans, com el pare de l'Anna. Un acte que des de les institucions, vergonyosament, arribava almenys 40 anys tard.

A Argelers milers de persones van prendre consciència que s'havia perdut la guerra i alhora que, malgrat tot, els seus ideals no havien estat derrotats. Continuen ben vius gràcies a la resistència dels supervivents i a la seva immensa capacitat per superar l'adversitat i tirar endavant. Es van enfrontar a circumstàncies de duresa inimaginable i no van defallir. Som hereus dels seus valors i de la seva força i no podem sinó esforçar-nos per ser dignes d'aquest lle-

Romeva i l'expresidenta del Parlament Carme Forcadell a la platja d'Argelers, el febrer de 2017 ■ MARC PUIG PEREZ

gat.

Aquest 5 de febrer, en els actes del dia nacional, recordem aquests llegats, però també que enguany es compleixen 75 anys de l'alliberament dels camps de concentració nazis i 25 anys dels acords de pau de Dayton que posaven fi a la guerra a Bòsnia. Dos fets tan rellevants per a l'Anna i l'Alma com per a tots nosaltres.

Tenim el deure de recordar la història i alhora el repte de vincular-la al present. Milions de persones encara pateixen les conseqüències de la violència o bé en fugen. És un món en què encara trobem guerra, exilis, refugiats i camps d'internament i on els partits d'ultradreta i xenòfobs tornen a adquirir protagonisme. Dades com aquesta ens han d'ajudar a refermar el compromís amb els qui arreu del món cerquen una nova oportunitat.

El fet de posar-nos de la banda dels qui pateixen és una obligació moral, ens fa més conscients del nostre horror davant la violència i els totalitarismes. Cada mostra de solidaritat i d'afecte esdevé una victòria, i som molts els disposats a guanyar la batalla, pacífica però sense treva, a favor d'allò que ens fa més humans: la fraternitat i la solidaritat entre persones i entre pobles. Nosaltres ho vam patir, per això ens sentim a prop de tota aquella gent que encara s'hi enfronta, i per això volem una Catalunya sempre disposada a oferir la seva ajuda als que la necessiten.

Citen a declarar més implicats pel tall de l'AP-7

La Guàrdia Civil de Tarragona crida a comparèixer més de quaranta investigats

Redacció
TARRAGONA

Tal com ja va passar a mitjan mes de gener a les comarques gironines, la Guàrdia Civil ha citat a declarar fins demà més de 40 veïns del Camp de Tarragona, les Terres de l'Ebre i el Baix Penedès que suposadament haurien participat en el bloqueig de l'autopista AP-7 a la Jonquera, l'11 i el 12 de novembre de l'any passat, convocats pel Tsunami Democràtic.

Alguns dels investigats per l'acció del Tsunami Democràtic, ahir davant de la comandància de la Guàrdia Civil ■ ACN

Els primers investigats van començar a desfil·lar ahir per les dependències de la comandància del cos armat a Tarragona, on es van organitzar concentra-

cions de suport, tot i que es van acollir al dret a no dir res perquè l'afer, instruït pel jutjat d'instrucció número 4 de Figueres, es manté sota secret de su-

mari i, per tant, no tenen accés al contingut de les declaracions contra ells, segons van expressar alguns dels advocats que els representen.

La causa esta oberta pels suposats delictes de desordres públics, danys i contra la seguretat viària. Entitats com ara Alerta Solidària, Juristes per la República i Advocats Voluntaris 1-0 de Reus s'ocuparan de la defensa de 36 d'aquestes persones, tot i que la Guàrdia Civil ha assegurat que se n'han cridat a declarar fins a 45.

En paral·lel a aquesta investigació penal, també s'han incoat expedients per la via administrativa —que preveuen multes de 300 a 30.000 euros— contra els presumptes participants en l'acció per infraccions de la llei de seguretat ciutadana, que és coneguda també com a llei mordassa. ■

Albiach fa el primer pas per encapçalar la llista dels comuns

La presidenta del grup parlamentari anuncia candidatura amb l'aval de Colau

Redacció
BARCELONA

Una piulada a Twitter va ser la fórmula que va escollir ahir Jéssica Albiach per anunciar la seva voluntat d'encapçalar la llista dels comuns en les pròximes eleccions al Parlament. La seva és una candidatura que genera un consens pràcticament total dins aquest espai polític, com ho demostra el fet que l'alcalde de Barce-

lona, Ada Colau, ahir mateix ja va expressar el seu suport públic i explícit a l'actual presidenta del grup En Comú Podem al Parlament de Catalunya. El procés per a l'elecció del cap de llista s'iniciarà formalment el dia 8 que ve, quan es reunirà el consell nacional de la formació per aprovar el calendari de les primàries internes. Dos dies després aquestes quedaran convocades en espera de si algun altre aspirant, a més d'Albiach, decideix fer el pas. El 29 de febrer es proclamarà l'escollit. Les votacions entre les bases podran ser telemàtiques i presencials. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Sánchez aprova els decrets de l'alça de les pensions i del SMI amb ERC, JxCat, el PP i Cs

La coalició s'estrena al Congrés convalidant decrets amb síes a l'esquerra i a la dreta La CUP patenta "l'abstenció atenta" Vox i el BNG també s'abstenen

David Portabella
MADRID

El relat oficial de la dreta sobre les dues Espanyes, la patriòtica que encarna l'oposició i la il·legítima en què els independentistes sustenten la coalició de Pedro Sánchez i Pablo Iglesias, va ser esclafat ahir tot just començar pel marcadors del Congrés. El dia que Sánchez posava a prova la seva estabilitat amb la convalidació dels primers tres decrets i en què estava en joc saber si és capaç d'anar més enllà dels vots obtinguts el 7 de gener en una investidura en què tot li va anar d'un vot, els seus primers reials decrets –sobre l'augment de les pensions d'acord amb la inflació (0,9%), l'alça del salari mínim als 950 euros i l'increment del 2% del sou dels funcionaris– no van tenir cap vot en contra i van ser aprovats amb més de 280 síes gràcies al vot a favor tant d'ERC com de JxCat i del PP i Ciutadans sumats als del PSOE i Podem. "Parlen de diàleg, però amb el grup de JxCat el diàleg és zero. I tot i això tenen tres síes a tres decrets sense diàleg. Ara, dialoguin!", etzibava el diputat Ferran Bel (JxCat) al govern de Pedro Sánchez.

Les crides a no celebrar el marcadors i a recordar que Sánchez i Iglesias hauran de suar cada votació van venir també dels deslloradors de la investidura, com ara Jordi Salvador (ERC), que a través del ministre de Seguretat Social, José Luis Escrivá, va fer un recordatori a Sánchez: "Si compleixen, ens hi tindran; si no, ens tindran en contra amb la nostra gent." Tant Bel i Salvador com el debutant Genís Boadella (JxCat) van tenir a la tribuna un pròleg dedicat als presos polítics i als exiliats. Els únics independentistes

Sánchez, Calvo i Iglesias en el ple del Congrés que convalidava els primers decrets ■ ZUPI / EFE

Podem i el PSOE blinden ara l'historial de Billy el Niño

L'endemà que els ministres de Podem aplaudissin Felip VI amb el PSOE, els de Pablo Iglesias van fer costat als socialistes en la junta de portaveus en un afer sensible per a la memòria: el fre a la publicació de l'historial del torturador franquista Antonio González Pacheco, àlies *Billy el Niño*.

La petició que la junta de portaveus del Congrés revisés l'acord de la mesa de no divulgar el full de serveis del policia era de Jon Iñarritu (EH Bildu) i ell va lamentar el gir d'Iglesias: "Sorpreses! Unides Podem se suma al PP, Vox, Ciutadans i el PSOE per vetar que el govern hagi de facilitar el full de serveis de *Billy el Niño*. Un altre gripau més!"

Pablo Echenique (Podem) argumentava el no a divulgar l'historial de *Billy el Niño* pels "dubtes jurídics (mai de fons)" oferts pels lletrats del Congrés i prometia un futur vot a favor. "Ens hem equivocat i no hi ha excusa", hi afegia Iglesias. Pacheco va ser agent de la Brigada Político Social i entre el 1972 i el 1982 va rebre quatre medalles al mèrit policial que li han incrementat un 50% la pensió vitalícia.

Pablo Echenique (Podem) argumentava el no a divulgar l'historial de *Billy el Niño* pels "dubtes jurídics (mai de fons)" oferts pels lletrats del Congrés i prometia un futur vot a favor. "Ens hem equivocat i no hi ha excusa", hi afegia Iglesias. Pacheco va ser agent de la Brigada Político Social i entre el 1972 i el 1982 va rebre quatre medalles al mèrit policial que li han incrementat un 50% la pensió vitalícia.

Les frases

"Votem el decret i cal derogar la reforma de Rajoy. Si compleixen, ens hi tindran; si no, ens tindran en contra"

Jordi Salvador
DIPUTAT D'ERC AL CONGRÉS

"Parlen de diàleg i amb JxCat és zero. I tot i això tenen tres síes a tres decrets sense diàleg. Dialoguin!"

Ferran Bel
DIPUTAT DE JXCAT AL CONGRÉS

"Ser patriota no és donar-se cops al pit, sinó votar a favor de decrets com aquests al Congrés"

Mercè Perea
DIPUTADA DEL PSC AL CONGRÉS

que no van avalar les alces de les pensions, del SMI i del sou públic van ser Mireia Vehí i Albert Botran (CUP). Vehí va patentar "l'abstenció atenta" per justificar que no donava un sí el dia del debut després d'anar a les eleccions

amb el lema *Ingovernables*. "Això de l'abstenció atenta no ho he entès", responia amb perplexitat la diputada del PSC Mercè Perea, que coincidia amb ERC en el fet que la fita és derogar la reforma de les pensions aprovada per Ra-

joy el 2013 amb l'empobriment factor de sostenibilitat. En el bloc de l'abstenció, la CUP coincidia amb el BNG i Vox. "Ser patriota no és donar-se cops al pit sinó votar decrets com aquests", els rebatia la socialista Perea. ■

El conseller El Homrani, a punt de fer la presentació al costat de la presidenta de la comissió, Montserrat Fornells ■ ACN

La infància i l'adolescència centren la inversió social

El pressupost hi destina 305,88 milions d'euros i el gran repte és garantir l'atenció dels joves tutelats

E. Ferran
BARCELONA

"És el pressupost més elevat que hem tingut mai, però també ha de donar resposta a molts reptes que no paren de créixer", va assegurar ahir el conseller de Treball, Afers Socials i Famílies, Chakir el Homrani en el transcurs de la presentació al Parlament. Un pressupost que, segons va dir, té un valor afegit perquè dona una nova perspectiva de la infància que facilitarà futures inversions. "S'aposta pels infants del país, que representen un 18,5% del pes poblacional i un 25,9% del pressupost", assenyalava El Homrani. Les polítiques d'atenció a la infància i l'adolescència han augmentat i s'hi destinaran 305,88 milions.

"Repensem les coses contínuament perquè les necessitats i els perfils dels infants són diferents i diversos", assegurava el conseller, que no amagava que el gran repte que tenen al davant és l'atenció als joves tutelats, molts d'ells menors d'edat que han migrat sols. Per això va assegurar que el més important és donar "molt sentit a la feina" que s'està fent en col·laboració amb els ajuntaments i "no deixar camp per córrer a la ideologia de l'odi" amb

agressions racistes, com ara la que hi va haver el dia abans en un centre de joves a Badalona. Pel conseller, més enllà de reflexionar com a societat, el pressupost incrementa les partides per reforçar els serveis dels dinamitzadors cívics per a la integració dels joves migrats sols i facilitar el treball dels ajuntaments entorn dels joves.

L'atenció a la infància i l'adolescència també es

La frase

"És el pressupost més elevat que hem tingut mai, però també és cert que els reptes no paren de créixer"

Chakir el Homrani
CONSELLER DE TREBALL, AFERS SOCIALS I FAMÍLIES

visualitza amb una partida de 34,12 milions per a polítiques d'emancipació i el compromís d'elaborar el nou pla de joventut que, segons El Homrani, "canviarà la mirada dels joves" tenint en compte que es té la participació del col·lectiu. El pressupost consolidat del departament és de 3.448,6 milions, que representa un increment de 542 milions, amb inversions de 1.594 milions a la dependència o 388 milions per a la renda garantida. ■